

Rakušan, Fiala, Pekarová... Politický vězeň Černý o mafiích s líbivým názvem, kterých se musíme zbavit

- CZ24 News | 29. června 2022

ČESKO: „Fialová cesta dostává nepříjemné trhliny. Ministerský předseda je v koalici se stranou prolezlou mafiánskými praktikami. Předseda této strany je ministrem vnitra a dle všeho nehodlá rezignovat, vzít svůj díl odpovědnosti. Koaliční partner, Fialova strana, ho k tomu kupodivu ani nenutí. Takže spolu přistižení, spolu pověšení,“ říká Otto Černý (Trikolora), politický vězeň minulého režimu, oceněný účastník třetího odboje a signatář Charty 77. Podle něj je třeba situace využít a budoucnost formovat bez podobných figur - další historickou šanci bychom prý neměli promeškat.

Starostové a Nezávislí čelí dosud největším problémům kvůli takzvané kauze Dozimetr. Jak korupční skandál, policejní zásah i přístup politiků vnímáte?

Připomíná mi to Chicago ve 30. letech, kdy byla mafie propojená s politikou. Rozdíl oproti tehdejšímu propojení organizovaného zločinu, kdy se politici stávali závislými oběťmi mafie pod pohrůžkou, je v tom, že tito lidé, Hlubuček (*Petr, náměstek pražského primátora, jeden z obviněných, pozn. red.*) a spol., šli do politiky už s cílem, jak stát okrádat. Byli zločineckou galerkou propojenou stranickými pouty v samotném těle strany, která sama mafiánské prostředí vytvářela. Bez podhoubí, které té činnosti napomáhalo, by se jim nedařilo.

O čem vypovídá skutečnost, že čeští voliči opět čelí odhalení na manipulace s veřejnými penězi, opět z vládní strany a po slibech před loňskými volbami, že navrátí důvěru v českou politiku?

Iluze o tom, že politické sliby se plní, si dělat nemusíme. Netvrdím, že mnohá politická hesla nejsou míněná vážně, že mnohá politická uskupení by ráda svoje předvolební sliby prezentovala jako uskutečněné, aby mohla prezentovat svoji akceschopnost a věrohodnost. Jít do politického klání s negativy, to by byla jistě politická sebevražda, to uzná asi každý. Je to i na nás na voličích, že se nenecháme klamat hezkými slogany, že si uvědomíme, co je reálně možné a co ne. Ostatně samotné uskupení STAN, tedy ta první část, ta nezávislost, je jen k oklamání voličů, nese znaky korporátního uskupení pseudoprofesního spolku.

Můžeme se ptát, za jakým cílem? Dělat celostátní politiku! Kde lze ovlivňovat i daně státu a jejich rozložení. Daně, které v podobě dotací směřují zpět do obcí. Zpět k rukám místního zastupitelstva, kteří jsou placeni státem z vybraných daní. Takové politické perpetuum mobile s finanční jistotou. Podle Wikipedie je hnutí z velké části tvořeno komunálními politiky, tedy starosty, místostarosty, radními a zastupiteli. Předchozí zkušenost z komunální úrovně je rovněž podmínkou pro kandidaturu za hnutí STAN do Poslanecké sněmovny, píše se tamtéž. Někde více než z devadesáti procent. Třeba v Libereckém a Středočeském kraji. Ve Zlínském kraji se jim také dařilo, jak dokládá kauza Hlubuček, potažmo Redl (*Michal, zlínský podnikatel, jeden z obviněných, pozn. red.*). Dokonalosti je dosaženo. Kdybych měl ve své úvaze jít dál, nazval bych to zločinné spiknutí. Celé STAN.

Překvapil vás rozsah organizované chobotnice a jeho sofistikovanost? Nebo je to už jakýsi český folklór?

Pokud chci něco skrývat, nenazývám věci pravými jmény, prostě konspiruji a šifruji. Když se tak chová politik, znamená to, že jedná protiprávně. Jiné vysvětlení není. Těžko budou vysvětlovat, že šifrované telefony měli kvůli milence. Za vrchol sofistikovanosti v uvozovkách a zároveň politické otrlosti bez uvozovek, lze považovat aktivní spoluúčast nesvéprávného jedinice, pana Redla, figuru z Krejčířova podsvětí. Že se něco nepovedlo, stalo se tak možná kvůli Hlubučkově apetitu a samolibosti, jak vyplývá z uniklých výsledků, než z nesvéprávnosti Redla. Nebo někomu přerostli přes hlavu? Tato kauza zároveň ukazuje, že stíny devadesátek jsou stále v české politice. Že se hluboce zažraly do stranických struktur. Vyřizují se vzájemné účty za pomoci policie a médií. Nebo si je zástupně těch nenasytných účinně vyřizuje jiná síla, která nepochází nutně z tohoto státu? Kam někdo potřebuje nasměrovat tento stát?

A co čeští voliči? Jak velký zásah to podle vás bude mít do jejich důvěry právě v politiky?

Doufám, že velký. Že si volič uvědomí, že je třeba výměna. A že je šance u komunálních voleb. Nevolit účelová sdružení, která se tváří, že jde jen o místní politiku. Často jsou to pseudostranická sdružení, která jsou pod neutrálním až libivým názvem vytvořená jen pro podporu stranické politiky jiných politických subjektů, kde název strany může odradit. Zrovna tento způsob stál u zrodu původně regionální strany STAN, která se měla zajímat jen o problematiku na místní úrovni.

Co si myslíte o vyjádřeních těch, kdo vedení STAN na problémy kolem Petra Hlubučka a Michala Redla upozorňovali, ale nic se nestalo?

Možná je jen nevzali do party, možná se dotyční přesto báli, že budou považováni za část celé konspirace. Možná informovali z pouhého alibismu. Museli mít povědomí o tom, že se děje něco protizákonného. Nemohu uvěřit tomu, že by dění v takovém měřítku bylo stranickým špičkám utajené.

Měl by Vít Rakušan jako ministr vnitra rezignovat? Čelí nyní kritice, že má pod sebou policii, která vyšetřuje kauzu jeho hnutí...

Rezignace by byla adekvátní odpovědí na vzniklou situaci. On jako předseda hnutí má zodpovědnost za dění ve své straně a jako ministr vnitra, který má pod sebou státní policii, která kauzu vyšetřuje, je ve střetu zájmů. Neobstojí skutečnost, že on jako ministr nemá přístup k živému spisu, protože jako ministr dostává denně svodky o závažných případech šetřených policií. Podivná výměna na policejním postu a Rakušanovo setkání s dřívějším policejním prezidentem Švejcarem ještě před svým nástupem na funkci ministra rovněž nevypadá křišťálově čistě.

Proč podle vás premiér Petr Fiala vynechal ve svém projevu k Čechům to, co se nyní děje kolem pražského magistrátu, pražského dopravního podniku a politiků hnutí STAN?

Fialová cesta dostává nepříjemné trhliny. Ministerský předseda je v koalici se stranou prolezlou mafiánskými praktikami. Předseda této strany je ministrem vnitra a dle všeho nehodlá rezignovat, vzít svůj díl odpovědnosti. Koaliční partner, Fialova strana, ho k tomu kupodivu ani nenutí. Takže spolu přistižení, spolu pověšení. Přecházet mlčením kauzu, která může rozvrátit českou politickou scénu, a možná i osud pana Fialy, najdou-li se tak mocné síly, je jen výrazem zoufalosti nebo výrazem neschopnosti. Že se o něčem nemluví, znamená to, že to není?

Ozvala se kritika, že se Petr Fiala měl v proslovu omluvit. Souhlasíte, nebo nikoliv?

Omluvit se a přiznat svoji chybu? To bychom chtěli od českých politiků příliš. Vít Rakušan v reakci na kritiku, že se sešel s bývalým policejním prezidentem Švejcarem před svým nástupem do funkce ministra, pouze připustil, že to nebylo příliš vhodné. A tím je věc vyřešená. Rozkrádali jeho

spolustraníci státní peníze? Rozkrádali, to asi připustí, a věc je opět vyřešená. Žádná sebereflexe. Ohlédl se Fiala ve svém proslovu za předvolebními sliby a řekl občanům alespoň promiňte? Neřekl a neřekne. Za to nám sdělí ve svém bombasticky propagovaném projevu kopii svodky zpráv mainstreamu, že na tom budeme špatně. A že nás v tom nenechá. Už nechal, protože v okolních státech jednoduše jednali v zájmu svých občanů. On ne. Oni SPOLU ne.

Ustojí tuto bouři současná vláda?

Roku 1909 v Říšském sněmu německý kancléř von Bülow pronesl větu, kterou dokonale vystihl mechanismus manipulace veřejným míněním:

Většina konfliktů, jež svět zažil v předcházejících deseti letech, nebyla vyvolána ambicemi panovníků ani spiknutími ministrů, nýbrž vášnivou agitací veřejného mínění, jež prostřednictvím tisku a parlamentů uchvátilo výkonnou moc!

Stačí, aby si veřejnost počítala, kdo pracuje v jejím zájmu a pro její budoucnost. Výsledek by byl jednoznačný.

Jste disidentem a emigrantem minulého režimu. Aktivně jste bojoval proti nedemokratickému konání. Představoval jste si s pádem komunismu v Československu, že o 33 let později bude země čelit podobným problémům?

Asi ta zdaleka nejtěžší otázka. Do nového prostředí po roce 1989 jsem vstupoval se silnou skepsí. Viděl jsem, kdo byl instalovaný na odpovědná místa ve státní správě. Některé jsem znával a mohl jsem jen nevěřičně kroutit hlavou, když se objevili na místech, kde by v jiném a lepším případě mohli být tak zahradníky nebo vrátnými. Policejní hodnosti se rozdávaly těm, kteří by jinak neměli ani na to být strážmistry. Vzniklo vakuum v řízení státu. Přetahování silových skupin s minulostí zelinářů, veksláků, referentů zahraničního obchodu, lidí, kteří spolu mluvili a bývalé šedé zóny. Osobně jsem se toho dění neúčastnil, stačilo pozorovat, kam se politická scéna, do které se ta šedá vpila, ubírá.

Zdravá společnost, kdyby byla zdravá, mohla za tu dobu vygenerovat generaci, která by se chovala státotvorně. Ta prostě mentálně nevyrostla. V aktivní politice se na rozhodujících místech objevují naopak politici, kteří jsou na politický svět taháni jako králíci z klobouku a mediálně formováni pro určité úkoly. To je ten dnešní marast. Přicházejí ovšem zásadní změny: drahota s válečnickou hysterií a s tím nejistá budoucnost. To těmto politickým robotům nepřeje, vrší chyby. Je třeba toho využít a svoji budoucnost si formovat bez těchto figur. Bez Fialů, Rakušanů, Pekarových, Bartošů a podobných. Další historickou šanci bychom neměli promeškat.

ZDROJ: Parlamentní Listy